

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXIX. — Izdan in razposlan dne 22. avgusta 1908.

Vsebina: (Št. 175—178.) 175. Dopustilnica za lokalno železnico od Retza v Drosendorf. — 176. Ukaz, s katerim se ustanavlja iznos priznanici primerne razhodnega postavka za vodbo dekanstva v novo ustanovljeni rimsko-katoliški dekaniji v Radovecih, oziroma se izpreminja tisti iznos za vodbo rimsko-katoliškega dekanškega urada v Sučavi. — 177. Ukaz, s katerim se deloma izpreminjajo določila o depozitno-uradnem izročevanju gotovin po pošti ali po poštnohranilničnem uradu. — 178. Razglas o ustanovitvi glavnega carinskega urada v Litomerichah.

175.

Dopustilnica z dne 27. julija 1908. l.

za lokalno železnico od Retza v Drosendorf.

Na podstavi Najvišjega pooblastila podeljujem v porazumu z udeleženi ministri deželnemu odboru nadvojvodine avstrijske pod Anižo dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, ki jo bo napraviti kakor pravilnotirno lokalno železnico od postaje Retz c. kr. Avstrijske severozahodne železnice čez Nieder-Fladnitz, Ober-Höflein, Geras in Zistersdorf v Drosendorf, po določilih zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakonov z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) in z dne 24. decembra 1905. l. (drž. zak. št. 216) po pogojih in načinih, določenih v nastopnem:

§ 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživa koncesionar v členu V zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) omejene ugodnosti.

§ 2.

Koncesionar je dolžen, gradnjo dopuščene železnice dokončati najdalje v dveh letih, računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter tudi vzdrževati po njej obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bode držal gorenjega roka za gradnjo in pa da izvrši in opremi železnico, kakor zahteva dopustilo, naj dá koncesionar na zahtevanje c. kr. državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala gorenja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 3.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje koncesionarju pravica razlastitve po določenih določilih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesionarju tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§ 4.

Koncesionarju se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, postavljenih po ministrstvu za železnice, in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, ki se dadó morda v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, toliko, kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebeno na zmanjšano vozno brzino zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministrstvo za železnice.

§ 5.

Vojaščina se mora prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporablanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru ter gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, ki bodo vsakčas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi na deželno brambo in črno vojsko obeh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in na orožnike, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in kontrolne zборе.

Koncesionar je dolžen pristopiti k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opremljenih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, dalje pristopiti k vsakčas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakčas veljajoči predpis za vojaške prevoze po železnicah, potem vsakčas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarja moč in veljavo z dnem, katerega se prične po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó šele po tem času, pa se ne objavijo v držav-

nem zakoniku, zadobé za koncesionarja veljavnost tedaj, kadar se mu naznanijo uradno.

Te dolžnosti ima koncesionar samo v toliko, kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na sekundarni značaj te proge in na olajšila, podeljena vsled tega gledé naprave, opreme in vrste obrata.

Koncesionar je dolžen, oddajaje službe se ozirati v zmišlu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§ 6.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj slično veljajo znižani tarifni postavki, veljajoči za vojaške prevoze.

§ 7.

Koncesionar nima pravice oddajati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen če državna uprava to izrečno dovoli.

Državni upravi se pridržuje pravica, kadarkoli prevzeti obrat dopuščene železnice in ga v potem še ostali dopustilni dobi voditi za račun koncesionarja.

V tem primeru mora koncesionar stroške, ki so res nastali vsled tega obratovanja, povrniti državni upravi.

V ostalem je načine, kako je voditi ta obrat, uravnati z obratno pogodbo, ki se sklene s koncesionarjem.

§ 8.

Koncesionar je dolžen, skrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in za oskrbo njihovih družin in v ta namen pristopiti k pokojninskemu zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železnično podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesionarja, kakor pri imenovanem pokojninskem zavodu.

To oskrbo v onemoglosti in starosti je izvršiti tako, da mora koncesijonar ali podjetje, ki stopi na njegovo mesto, zglasiti stalne uslužbence z dnem, katerega se stalno namestijo, izmed drugih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo kakor vodje lokomotiv, kurjači, sprevodniki, čuvaji ali postajski služabniki ob primerni uporabi najpozneje, ko so dovršili tri službena leta, pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri svoji pokojninski blagajnici.

§ 9.

Koncesijonar ima dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), vsakčas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno rabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se šele napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§ 10.

Koncesijonarju se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih postavi, naredi delniško družbo, ki stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarja.

Družbena pravila ter obrazci delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

Vzprejeti eventualno v delne zadolžnice razložen prednostni заем, je dopustno z dovolilom državne uprave, če je njegovo obrestovanje in razdolžba zagotovljena s poroštvom čistega donosa nadvojvodine avstrijske pod Anižo.

Besedilo dolžne listine, ki se morda izda za vzprejem ne v delne zadolžnice razloženega zajma, ki ga je železnično-knjižno zagotoviti, oziroma obrazci predstvenih zadolžnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

Znesek resnične ter nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res porabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, všteti nabavo vozil ter

za dotacijo glavnične rezerve, katero določi državna uprava, in se prav izkažejo, prištevši interkalarnе obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in pa kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti k napravni glavnici, če je privolila državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški prav izkažejo.

Vso napravno glavnico je odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

§ 11.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat oddana, odkupiti vsakčas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti donesi, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

2. Ako se železnica odkupi pred pretekom začasne davčne prostosti, ustanovljene v § 1, je za ostalo dobo davčne prostosti tako najdeni poprečni čisti donos teh petih let odkupna renta, ki se izplača davka prosto. Za čas po preteku davčne prostosti je hkratu ovedeti odkupno rento tako, da se od donosov, privzetih v poprečni račun, izračuni davek z dokladami vred po odstotnem postavku dotičnih let in se odbije od donosov. K ostanku se z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je odslej plačevati od odkupne rente po § 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetinke tega čistega donosa.

3. Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v § 1, tedaj je ob preračunu letnih čistih donosov z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, ki zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka

prosta leta preračuniti davek z dokladami vred po odstotnem postavku dotičnih let ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu povprečnemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po § 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetinke tega čistega doneska.

4. V zmislu spredaj stoječih določil ovedeni povprečni čisti donesek je potem koncesionarju kakor odškodnino za odkup železnic v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

5. Ako bi se pa železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom, ali kadar bi po spredaj stoječih določilih v odstavkih 1 do 3 najdeni povprečni čisti donos brez pribitka, navedenega v odstavkih 2 in 3, ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak letnini, potrebni za počrtežno obrestovanje in razdolžbo z odobrilom državne uprave za založbo vštavnih napravnih stroškov vzprejetega železniško-knjižno zagotovljenega zajma, prištevši tisto letnino, ki je potrebna za štiri odstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delnične glavniče ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država plačuje spredaj navedene letnine v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne koncesionarju rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

6. Državi se pridržuje pravica, da prevzame, da kadarkoli mesto koncesionarja sama plača zajme, vzprejete v dobavo novcev za dopuščeno železnico v znesku, ki v času odkupa še ni poplačan po odobrenem razdolžnem črtežu; v tem primeru je odkupno rento, ki jo je plačati, znižati za terjatev v obrestovanje in razdolžbo oznamenjene zajmove glavniče in pa, ako pride tako, za tej terjatvi primerno kvoto pribitka, ki ga je v zmislu določil odstavkov 2 in 3 prišteti povprečnemu donosu.

7. Državi se pridržuje nadalje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določilih spredaj stoječih točk plačevati koncesionarju, plačati glavničo, ki je enaka znesku glavnične, po štiri od sto na leto, diskontovane vrednosti teh plačil — seveda odbivši pribitek, obsežen

morda v zmislu določil odstavkov 2 in 3 v teh plačilih.

Ako se država odloči plačati to glavničo, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za povprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

8. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1 do 7, brez daljnje odplate v bremen čisto, oziroma le s še nepoplačanimi ostanki z odobrilom državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi premičnimi in nepremičnimi rečmi, vštevši vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarja, in postranska opravila in pa iz napravne glavniče narejene obratne in glavnične rezerve, kolikor niso bile že določili primerno uporabljene z odobrilom državne uprave.

9. Sklep državne uprave o izvrševanju državne odkupne pravice, ki se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposrednje zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določijo:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki naj, bodisi kakor pritiklina železniškega podjetja, bodisi v poplačilo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preidejo na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo država plača železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše poprave odkupne cene (št. 1 do 7), ki jo je ovedeti začasno, s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

10. Državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo postaviti hkratu posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave počenši pritrditve tega posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali povzročujejo trajno obremenitev.

11. Koncesijonar je dolžen poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesijonar ne izpolnil te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesijonarja in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest označenjene imovinske predmete.

Počenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti donosi, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pa mora tudi samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do gorenjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

12. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 9) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesijonar je dolžen, državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago dati pravne listine, katere bi bile morda še potrebne ž njegove strani.

§ 12.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9., lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devet-

deset (90) let, računaje od današnjega dne ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme po pogojih, navedenih v § 16, izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka.

§ 13.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojstva, vštrevši vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kakedovlačnice, ki so last koncesijonarja, in postranska opravila, ter iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične reserve, kolikor niso bile že določilu primerno uporabljene z odobrilom državne uprave.

§ 14.

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se odkupi železnica (§ 11), obdrži koncesijonar last rezervnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetja, in pa kar bi imel po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih in pridobljenih iz lastne imovine, katera si je koncesijonar sezidal ali pridobil sam po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritiklina železnice.

§ 15.

Državna uprava ima pravico se prepričati, da je gradnja železnice ter obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

Državna uprava ima tudi pravico, po odposlanem organu pregledovati gospodarstvo in sosebno po nadzornih organih, pošiljanih ob stroških koncesijonarja, kakorkoli se ji zdi primerno, pregledovati, da se izvaja gradnja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikor-

krat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotno zakonom, dopustilo ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javnim koristim; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprostiti takoj odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§ 16.

Državni upravi se nadalje pridržuje pravica, da se sme, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svabila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe. Zlasti se sme izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred potekom dopustilne dobe, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v § 2 ustanovljene o dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu § 11, lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

Derschatta s. r.

176.

Ukaz ministra za bogočastje in nauk in finančnega ministra z dne 7. avgusta 1908. l.,

s katerim se ustanavlja iznos priznanici primerne razhodnega postavka za vodbo dekanstva v novo ustanovljeni rimsko-katoliški dekaniji v Radovcih, oziroma se izpreminja tisti iznos za vodbo rimsko-katoliškega dekanskega urada v Sučavi.

Dopolnjuje, oziroma izpreminja ministrstveni ukaz z dne 19. junija 1886. l. (drž. zak. št. 107) se iznos dekanjskih razhodkov, katere je pripoznati za razhodek v priznanih, ki jih je vložiti po zakonu z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 176) ne krateč preskušnje vprašanja, ali gre sploh dotičnemu

župniku, ki mu je naročena vodba dekanatskih poslov, dopolnitev kongruie iz verskega zaloga, oziroma iz državne dotacije njegove v zmislu omenjenega zakona, za novo ustanovljeno rimsko-katoliški dekanski urad v Radancu ustanavlja s tristo (300) kronami in za dekanski urad v Sučavi z dvestoštiridesetimi (240) kronami.

Korytowski s. r.

Marchet s. r.

177.

Ukaz ministrstev za pravosodje in za finance v porazumu z Najvišjim računiščem z dne 10. avgusta 1908. l.,

s katerim se deloma izpreminjajo določila o depozitno-uradnem izročevanju gotovin po pošti ali po poštnohranilničnem uradu.

Deloma izpreminjuje § 11 ministrstvenega ukaza z dne 13. januarja 1900. l. (drž. zak. št. 6) in pa §§ 23, 29 in 30 ministrstvenega ukaza z dne 1. maja 1903. l. (drž. zak. št. 104) in §§ 77, 83 in 84 navodila za civilnosodne depozitne urade v Brnu in Levovu (ministrstvena ukaza z dne 1. maja 1903. l. (drž. zak. št. 105) in z dne 8. maja 1905. l. (drž. zak. št. 75) se določa, da more 40 K ne presegajočo položnino (depozit) v gotovini depozitni urad s poštno nakaznico ali po poštnohranilničnem uradu (ako dá stranka na razpolago položni list poštne hranilnice) izročiti tudi tedaj, če za prejem upravičena stranka ni predložila v navedenih ministrstvenih ukazih predpisanega prejemnega potrdila (pobotnice).

Ta postopek je omejen na gotovine, katere je izročiti na podstavi posebnega sodnega izročilnega odloka.

Depozitni urad naj poštno nakaznico vselej odpravi pod stanovanjsko adresno, povedano v sodnem izročilnem odloku in brez razlike, ali je poslanec iznosa po pošti ukrenilo sodišče, ali pa je za to stranka prosila naravnost pri depozitnem uradu, poslatev izvršiti po pošti. Ime računovodnika v prejemnici položnici, ki jo je prinesla stranka, se mora natanko ujemati z oznamenilom stranke v sodnem izročilnem odloku.

Hranilno pristojbino, kar je gre, in poštno stroške je odbiti odpošiljaje položnino.

Za depozitno-uradno obračunanje izročitve zadošča v gorenjih primerih poleg sodnega izročilnega odloka za dnevnikov izkaz: pri izročitvah s poštno nakaznico poštournadni oddajni list, pri izročitvah po poštnohranilničnem uradu „prejemni list“ nabiralnice.

Klein s. r.

Korytowski s. r.

178.

Razglas finančnega ministrstva z dne 12. avgusta 1908 l.

o ustanovitvi glavnega carinskega urada v Litomericah.

V Litomericah se je ustanovil glavni carinski urad II. razreda, ki je začel svoje poslovanje.

Ta carinski urad se pooblašča uporabljati okrajšani napovedni postopek v železniškem prometu.

Korytowski s. r.

